CZĘŚĆ XLI — № 5. ROK 21 — (1850.)

TYGODNIK
PETERSBURSKI
GAZETA URZĘDOWA
KRÓLESTWA POLSKIEGO.

Wychodzi we WTORKI i PIĄTKI, Prenumerata przyjmuje się pod adresem do Wydawcy Tygodnika w Petersburgu, lub do Expedycyi Gazet Petersburskiego Pocztamtu, nadto we wszystkich Pocztowych urzędach w Cesarstwie i Królestwie.

Cena: ROCZNA w Rossyi z pocztą, a w Stolicy, z noszeniem do mieszkań, 15 rubli. POŁROCZNA 8 rubli srebrem.

PIĄTEK, 20 Stycznia. / 1 Lutego.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

PETERSBURG, 19/31 Stycznia.

Przez Rozkazy dzienne Cesarskie major pułku huzarów J. C. Wysokości W. X. Następcy Cesarzewicza, Xiążę *Łobanow-Rostowski*, mianowany Fligel-adjutantem N. Cesarza Jmci. — Jenerał-major orszaku J. C. M., de *Bétancourt*, mianowany Członkiem Komitetu Stadnictwa Rządowego.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie z dnia 15 Stycznia, zostający przy korpusie Straży Wewnętrznej, Jenerał-porucznik *Grabbe 2*, mianowany Naczelnikiem 5 Okręgu tegoż korpusu, na miejsce Jenerał-porucznika *Löwenthal 1*, zmarłego. — Wykreśla się ze spisów zmarły Alexandropolski Komendant, Jenerał - major *Buczkijew 1*. — Z d. 16 tegoż m. Dowódzca pułku Dońskiego Kozaków № 6, pułkownik *Krasnow 2*. zostaje awansowany na Jenerał-majora w nagrodę odznaczającej się służby.

— Przez Rozkazy dzienne Cesarskie w Wydziale służby cywilnej, z dnia 11 i 14 Stycznia, podniesieni zostają, w liczbie innych, do rangi Radzcy Tajnego, za odznaczającą się służbę, Prezes Dyrekcyi Głównej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego Królestwa Polskiego, Rzeczywisty Radzca Stanu *Łęski*. — Radzcy Stanu, Członek honorowy Rady Lekarskiej w Kommisyi Rządowej Spraw Wewnętrznych i Duchownych tegoż Królestwa, Radzca Kolleg. Doktor Medycyny *Boncewicz*. — Radzcy Kollegialnego, Radzcy Dworu: Starszy Pomocnik Naczelnika oddziału Kancellaryi Namiestnika tegoż Królestwa *Strick*, Pełniący obow. Radzcy Rządu Gubernialnego Augustowskiego *Stempkowski*, Dyrektor Łomżyńskiego Gymnazyum *Brodowski* i Konsul w Gilanach *Iwanowski*. — Radzcy Dworu, Assesorowie Kollegialni: Referent Kommisyi Rządowej Spraw Wewn. i Duch. Król. Polskiego *Arcimowicz*, Pełniący obow. Rewizora dochodów niestałych w gubernii Radomskiej *Matias*, Naczelnik Michałowskiej pogranicznej Komory (8 klassy) *Dmitrjew* i Sekretarz Ryzskiego Kantoru Banku Handlowego Państwa *Gintyłło*. — Assesora Kollegialnego, Radzcy honorowi: Juryskonsult Kijowskiego Kantoru Banku Handlowego Państwa *Fietti*, Assesor Wołyńskiej Izby Skarbowej *Borysenko* i urzędnicy Królestwa Polskiego: Inspektor klass i Nauczyciel Alexandryńskiego Instytutu wychowania panien *Bartaszewicz*, Pełniący obow. Naczelnika V okręgu straży Celnej *Sułowski* i Dyrektor Gymnazyum Gubernijalnego Płockiego *Rklicki*. — Zostaje zatwierdzony na urzędzie Deputata od szlachty w Wołyńskiej Gubernijalnej Kommisyi Budowniczej i Drogowej, wybrany przez szlachtę, dymisyonowany w 1845 roku z Rewelskiego pułku strzelców w randze Kapitana *Podwysocki*. — Otrzymują uwolnienie od służby, na własną prośbę, Marszałek Gubernijalny Augustowski, Rzeczywisty Radzca Stanu Xiążę *Sapieha* i Inspektor i Członek Zarządu XIII okręgu Dróg Kommunikacyj *Przyrembl* w randze Radzcy Stanu.

— Przy najłaskawszym reskrypcie z d. 1 Stycznia b. r. N. Cesarz Jmć raczył nadać Prezesowi Departamentu Spraw Wojennych w Radzie Państwa, i Prezesowi Audytoryatu Jeneralnego, Jenerałowi piechoty Xięciu *Szachowskoj*, cyfrę Swego imienia dla noszenia na szlifach, w nagrodę wysokich i długoletnich jego zasług.

— W nagrodę szczególnych zasług i stałej wierności Szamchała Tarkowskiego, Jenerał-porucznika *Abu-Musselim-Chana*, najłaskawiej nadany mu został tytuł Xiążęcia Rossyjskiego Cesarstwa. Na przyszłość ma się on mianować Xiążęciem Tarkowskim, i takowa godność i tytuł ma przechodzić dziedzicznie zawsze na starszego z potomków płci

mężkiej w linii prostej i z zachowaniem prawa pierworodzeństwa.

— Przez Ukaz Cesarski do Kantoru Dworu z d. 31 Grudnia 1849, mianowani Szambelanami, Radzcy Stanu: Naczelnik oddziału Głównego archiwum Min. Spraw Zagr. w Petersburgu *Bułhakow* i zostający przy Zarządzającym sprawami Komitetu Ministrów, Kamer-junker *Bezobrazow*. — Kamer-junkrami: Drugi Sekretarz Kancellaryi Ministerstwa Spraw Zagran., Assesor Koll. xiążę *Łobanow-Rostowski*, i Radzcy honorowi: Drugi Sekretarz Poselstwa C.-Rossyjskiego w Wiedniu hrabia *Błudow* i takiż Sekretarz Poselstwa w Hanowrze *Skrypicyn*.

— Najłaskawiej zostały mianowane Frejlinami N. Cesarzowej Panny: Anna *Pillar-von-Pilchau* i hrabianka Elżbieta *Czernyszew-Kruglikow*.

— Przez Reskrypt z dnia 30 Września 1849 roku, N. Cesarz Austryacki Franciszek-Józef raczył mianować kawalerem orderu św. Leopolda Wielkiego Krzyża P. Jenerał-adjutanta, Jenerał-porucznika *Grabbe*, za odznaczenie się w dowodzeniu oddziałem wojsk Cesarsko-Rossyjskich podczas kampanij Węgierskich, szczególniej pod twierdzą Komorn.

— P. Minister Sekretarz Stanu Królestwa Polskiego oznajmił P. Ministrowi Sprawiedliwości, że N. Cesarz Jmć, na przedstawienie Namiestnika Królestwa, Najwyżej raczył rozkazać: i posadę Pomocnika Ober-prokurora w Ogólném Zgromadzeniu Warszawskich Departamentów Rządzącego Senatu, jako w zakresie działania tego Zgromadzenia bynajmniej niepotrzebną, znieść i z etatów Senatu wykreślić.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

NIEMCY.

PRUSSY. *Berlin*, *22 Stycznia*. Przygotowania, spowodowane w Erfurcie przez naznaczony w tém mieście zjazd Parlamentu, nie mogą być ukończone przed 15 Marca, i przeto Rada Administracyjna zgodziła się, iżby tymczasowo zwołanie Parlamentu było naznaczone na dzień 20 Marca.

— Podług *Deutsche Reform*, projekt zmian w Konstytucyi, wniesiony przez Gabinet na Izby Pruskie, spotyka w nich wielkie trudności.

— Ugoda, zawarta 7 Grudnia zeszłego roku z Xięztwami Hohenzollern, zapewnia dochod roczny 10,000 talarów Xięciu Hohenzollern Hechingen, a 25,000 talarów Xięciu Hohenzollern Sigmaringen. Nadto ci xiążęta na całej przestrzeni Królestwa Pruskiego będą używali prerogatyw, należnych ich urodzeniu, i jeżeli zechcą się w niém usadowić, mają sobie zapewnione położenie wyjątkowe.

— Członek od Rządu Pruskiego Kommisyi centralnej federalnej we Frankfurcie, P. Radowitz, został odwołany do Berlina, a na jego miejsce mianowany pełniący obowiązki Naczelnika Sztabu przy J. K. W. Xięciu Pruskim w Carlsruhe, jenerał-porucznik Peucker.

Listy z Luxemburga, z d. 11 Stycznia, zaprzeczają wiadomości, danej przez rozmaite gazety, jakoby Król Niderlandzki, w charakterze Wielkiego Xięcia Luxemburskiego i Xięcia Limburskiego, przystąpił do Kommisyi federalnej Frankfurtskiej.

— Odebrano w Moguncyi 15 Stycznia urzędową wiadomość, że Papież nie zatwierdził wyboru Professora Schmidt na tameczną Biskupią stolicę, «z powodu iż rozmaite dokumenta i wiarogodne świadectwa są dla wybranego niezaletne.» Gdy Rząd popiera wybor X. Schmidt, być może iż niniejsza okoliczność będzie powodem zajścia ze stolicą Apostolską.

— Liczba prośb, przysłanych do pierwszej Izby Parlamentu Bawarskiego przeciw dopuszczeniu żydów do równości praw obywatelskich, wynosi 364 i ma 51,355 podpisów. Wiele też prośb w tymże duchu postąpiło wprost do Króla Jmci. Prośby te przybywają ze wszystkich punktów kraju, prócz Palatynatu.

— Gazeta *Deutsches Volksblatt* pisze: «Dowiadujemy się z godnego wiary źródła, że Austrya, będąc wezwana przez Rządy sprzymierzone do wyraźnego oświadczenia się, zażądała od czterech Królów złożenia jej projektu Konstytucyi, co też Bawarya, za zgodzeniem się Hanowru, Wirtemberga i Saxonii wypełnić pośpieszyła. Układy jeszcze się toczą, ale wszyscy są w zupełnej zgodzie na główne punkta i to porozumienie się zrodzi niezbędnie silniejszą jeszcze oppozycyą przeciw federacyi ograniczonej.

BAWARYA. Listy z Munich z d. 8 Stycznia donoszą, że w skutek przybycia do tego miasta gońca z Frankfurtu, P. von der Pförden miał długą konferencyą z Ministrem Austryackim, na której zgodzono się, że Gabinety Austryacki i Bawarski uczynią nowe kroki, dla skuteczniejszego niż dotąd oparcia się otwarciu Parlamentu w Erfurcie. Gazeta *Deutsche Volkshalle* z pewnością twierdzi, że żądaniem koniecznem Bawaryi jest, iżby reprezentacya narodowa wzięta była z pośród sejmów czyli parlamentów każdego ze sfederowanych krajów.

— Gazeta Powsz. Augsburska zapewnia, podług korrespondencyj z Munich, że projekt Konstytucyi, który Bawarya, Wirtemberg, Saxonija i Hanower, wespół z Austryą, zamierzają postawić naprzeciw projektowi 26 Maja, jest już uchwalony w głównych zasadach. Korrespondent dodaje, że Gabinet Pruski dał też nań swoje przystanie.

ANGLIJA.

LONDYN, *19 Stycznia*. Gazety już się czynnie zajmują przyszłemi posiedzeniami Parlamentowemi i projektami ważnych środków Rządowych, które mają być przez Ministrów wniesione. Będą się one tyczyły Spraw Irlandyi, emigracyi, kolonizacyi, systematu więziennego, polityki zagranicznej, wychowania publicznego, kolonii, emigracyi, reformy praw i nakoniec rozszerzenia swobod wyborowych, słowem wszystkich najważniejszych przedmiotów Stanu.

Jedna z najważniejszych reform byłaby ta, o której wspomina gazeta *Daily News*. Podług niej, Ministrowie zamierzają wprowadzić nader śmiałą i radykalną zmianę w polityce kolonijalnej. Po dojrzałej naradzie zgodzili się oni, jak twierdzą, w zdaniu, że należy w interesie sprawiedliwości i pomyślności kolonij, nadać im ledwie nie całkowitą swobodę w zarządzie wewnętrznym. Rządowi Głównemu zachowane byłoby użycie tej tylko władzy, która niezbędną jest do utrzymania jedności działania w stosunkach Mocarstwa Wielkobrytańskiego z Mocarstwami obcemi. Pierwszym skutkiem tego będzie wycofanie wojsk angielskich z tych posiadłości, które są w stanie własnemi środkami utrzymać porządek wewnętrzny i bezpieczeństwo granic swoich.

— Projekt przyłączenia się Kanady do Stanów Zjednoczonych coraz więcej traci stronników; ludzie rozsądni prawie wszyscy są przeciwni tej zmianie, za którą obstają jedynie utopiści i ten rodzaj przemyślników, którzy nie mając nic do stracenia, łakną przewrótów wszelkiego rodzaju, w których sądzą iż cóś zyskać będą mogli.

— Niepewność względem przyjęcia wyzwania Paszy Egyptskiego, przez Towarzystwa Wyścigów konnych angielskich, znane pod sławném nazwaniem *Jockey klubu*, ustała. Klub przyjął to wyzwanie, pomimo iż nikt nigdy nie widział koni Paszy, które mają walczyć o prym z *czystą krwią* angielską. Dziesięć tych ostatnich koni wylądowane zostały 15 b. m. w Ostendzie, ztamtąd przez Niemcy i Dunaj przewiezione będą do Kairu, gdzie wezmą udział w stanowczym zakładzie.

— W przeszłą sobotę w Chatham, tragiczny wypadek miał miejsce w menażeryi P. Wombvell. Młoda jego synowica, 17-letnia miss Helen Bright, przezwana *Królową Lwów*, padła ofiarą swej poufałości ze srogiemi źwierzętami. Śledztwo wyprowadzone przez sąd Przysięgłych, przed P. Hinde, koronerem, sprawdziło następne szczegóły. Podczas kiedy panna Bright igrała z lwem, tygrys stanął jej na zawadzie; uderzyła go więc pejczem. Tygrys z razu ukorzył się i położył, ale kiedy, wychodząc z klatki, młoda *królowa* znowu go zacięła, zwierz wstał i jedną łapą zadrasnął ją w prawą nogę. Panna Bright zachwiała się i oparła o kratę klatki; wtenczas tygrys, rzuciwszy się na nią, schwycił zębami za szyję, zadał jej cztéry straszliwe rany, i nie wprzód wypuścił swą zdobycz z paszczy, aż mu przypieczono nos rozpaloném żelazem. Wyciągnięto pannę Bright z klatki i dano jej wszelką pomoc lekarską, ale w kilka minut wyzionęła ducha. Sąd Przysięgłych, sprawdziwszy ten smutny wypadek, oświadczył się z największą energiją przeciw widowiskom podobnego rodzaju.

— Najbardziej pomyślne skutki dają się widzieć z odwołania dawnych praw o żegludze. Niema dnia, żeby ta zbawienna reforma nie przyniosła jakiejś widzialnej korzyści, jako przepowiednia tych ogromnych zysków, które z niej odniesie handel i żegluga angielska. I tak w przeszłym tygodniu wielki ładunek towarów francuzkich przybył z Hâvre do Liverpool umyślnie, dla odprawienia go ztamtąd do Ameryki północnej. Podobnież donoszą ze Smyrny, z dnia 15 Grudnia, że tam okręt angielski został zafrachtowany dla przewiezienia towarów do Stanów Zjednoczonych, i dodają, że gdyby było nawet kilkanaście okrętów angielskich, wszystkie by były najęte. Nic podobnego nie mogło się zdarzyć podczas istnienia dawnych praw o żegludze. Przykład Anglii w zniesieniu tych praw ścieśniających został już naśladowany przez Rząd Stanów Zjednoczonych i Niderlandów.

FRANCYA.

PARYŻ, *18 Stycznia.* Wszystkie gazety zgadzają się w zdaniu, że wystąpienie P. de Montalembert w rozprawach nad projektem Instrukcyi publicznej nie powiodło się zupełnie. Sławny mówca sam czuł to niepowodzenie i pomimo stronniczych zachęcań i oklasków nie mógł przezwyciężyć uczucia własnej słabości. Nawet w metaforach, w których zwykle celuje, szlachetny hrabia nie był szczęśliwym, i porównanie Monarchii do okrętu wspaniale żeglującego, a Rplitej do płytu, który nas wiezie wprost do *Niagary socyalistowskiej*, zamiast spodziewanego effektu, przeciwny sprawiło skutek.

Posiedzenie dzisiejsze napełnione było mowami PP. Crémieux i Thiers. Pierwszy, naturalnie, mówił przeciw projektowi, ostatnigo bronił. Niepodobna było chcieć, iżby ktoś ze skromniejszych zwolenników projektu, wziął na siebie podtrzymanie gmachu, chylącego się do upadku po tak ciężkich ciosach, jakie mu zadali przeciwnicy, a szczególniej sami stronnicy. P. Thiers wystąpił więc, jak idą ostatnie rezerwy w chwili kiedy bitwa zdaje się już być zrozpaczoną, i ogromny talent jego przywrócił zachwianą równowagę w upadającym gmachu. Po jego mowie, odrzucenie projektu, które zdawało się rzeczą pewną, stało się przynajmniej tyle wątpliwą ile i przyjęcie.

— W Prassie publicznej nie przestaje czuć się dawać pewien rodzaj obawy gwałtownego przewrótu Rządowego. Zresztą ludzie uważni postrzegają niektóre symptomata, zdające się tę obawę potwierdzać. Takiemi są artykuły nowego dziennika *le Napoléon*, słowa z któremi się dał słyszeć P. Fould, który powiedział: «czyż myślicie że lud francuzki bierze na serio waszę Izbę Prawodawczą?» nakoniec artykuły Gazety *Constitutionnel*, która, jakby dla przygotowania umysłów, powtarza wszystko co gazety prowincyonalne mówią o spodziewanej zmianie. Jakkolwiek te obawy i pogłoski mogą być bezzasadne i przesadzone, zawsze jednak rzeczą jest pewną, że nie byłoby o nich mowy, gdyby samo położenie kraju nie nastręczało o nich myśli i nie czyniło zmiany prawdopodobną a może i pożądaną.

— Przez całą noc dzisiejszą padał śnieg, tak, iż ulice Paryża są pokryte śniegiem na głębokość 25 centimetrów. Wszystkie drogi żelazne w okolicach są również zasypane i tysiące robotników pracują nad oczyszczeniem kolei.

— Podług zdania świadomych rzeczy osób, rozprawy nad prawem o Instrukcyi publicznej nie będą ukończone przed 4 miesiącami, będą albowiem musiały być przerwane pilniejszemi sprawami, a mianowicie rozbiorem budżetu.

—

Dziś ogłoszony został Dekret, organizujący na nowych zasadach Radę Admiralicyi; ta złożona została następnie: Członkowie, Vice-admirałowie Hugon, de la Susse, Casy — Dyrektor Budownictwa morskiego P. Fauveau, Kommisarz jeneralny Marynarki Bonifacio, Sekretarz, kapitan okrętu Guillots.

— Nadzwyczajne środki ostróżności ku zachowaniu spokojności publicznej w Paryżu są przedsięwzięte na dzień rocznicy śmierci Ludwika XVI.

— Dziś odbyło się przyjęcie do Akademii Francuzkiej Pana de Saint-Priest, na wakans po P. Vatout. Nowo-przyjęty musiał mieć pochwalną mowę nietylko po swoim poprzedniku, ale i po P. Ballanche, albowiem P. Vatout umarł wprędce po obiorze, nie objąwszy nawet swej posady.

Akademija wybrała swym Prezem P. Saint-Marc Girardin.

— P. Proudhon, sławny socyalista, wróg własności i familii, trzymany, jak wiadomo w więzieniu, otrzymał zeń urlop na 24 godzin, dla wzięcia ślubu z młodą wdową, która mu przynosi niemałą *własność*, a zapewna przyniesie i *familiję*. Tym sposobem P. Proudhon zawiera przymierze z obu nienawistnemi pierwiastkami. Gdy Pani Proudhon jest z professyi passamanniczką, gazeta *Corsaire* czyni uwagę, iż niemasz wątpliwości, że pożycie młodych małżonków będzie to pasmo jedwabne, złotem i srebrem przetykane.

— Okolice Paryża są tak zasypane śniegiem, że wszelkie dowozy późnią się nadzwyczaj; dziś nawet jarzyny nie przybyły wcale i cena ich nadmiernie się podniosła. Całe miasto jest też pokryte śnieżną oponą. Z wyniosłości Montmartre, z wież Notre Dame i kopuły Panteonu, Paryż przedstawia cudny widok, i te punkta obsadzone są rysownikami

i dagemeotypistami, którzy usiłują przenieść na papier effekta malownicze tego zjawiska.

— W skutek mocnych mrozów i nagłej odwilży, piedestal marmurowy posągu Ludwika XIV pękł w pięciu miejscach; sam posąg znacznie się pochylił i żeby go uchować w całości, trzeba będzie dać nową podstawę.

— Mnóstwo śniegu, którym ulice Paryża są pokryte, grozi wielkiém wezbraniem Sekwany za pierwszą odwilżą.

WŁOCHY.

RZYM, Następna jest przemowa, powiedziana w imieniu Ciała Dyplomatycznego, przez Posła Hiszpańskiego P. Martinez de la Rosa, przy złożeniu Papieżowi, w Portici, powinszowania z powodu Nowego Roku:

«Ojcze święty! Członkowie Ciała Dyplomatycznego, umocowani przy Waszej Świątobliwości, mają się za szczęśliwych iż mogą Wam złożyć, w tym dniu uroczystym, swe pokorne służby, wraz z życzeniami wszelakiej pomyślności. Kiedy, przed rokiem, Ciało Dyplomatyczne wynurzało podobne życzenia, natchnione temiż niezmiennemi uczuciami, widnokrąg był zachmurzony, i niepodobna było przewidzieć końca klęsk, ciążących na ludach, które rokosz był wydarł berłu Waszej Świątobliwości.

«Aleśmy zachowali wiarę niezłomną i zupełną w słuszności sprawy Waszej: tryumf jej nie mógł nie nastąpić, i pewną jego przepowiednią było dla nas to pobożne zdanie się na wolę Nieba, ten uwielbienia godny spokój, który W. Ś. zachowywać nie przestawałeś, a które nie mogły pochodzić, jak tylko ze szczególnej opieki Boga. Dzięki Mu, zmieniło się to położenie!

«Wszystkie Mocarstwa najżywszy wzięły udział w przywróceniu W. Ś. do władzy doczesnej, tyle ważnej i koniecznej dla swobodnego użycia Waszej władzy duchownej, dla spokojności ludów, dla utrwalenia tak głęboko zachwianego porządku społecznego! Rządy, które zdołały pośpieszyć na Wasze wezwanie, skwapliwie na nie odpowiedziały, i cieszą się dziś, iż wypełniły swą powinność, przyłożywszy się do przywrócenia na tron Waszej Świątobliwości.

«Oczy całego świata były zwrócone ku Waszej Św. na ziemi wygnania; oczy całego świata śledzić Was będą w powrócie do Rzymu. Najwznioślejsze i najsławniejsze dzieło oczekuje tam świetnego Monarchę, cnotliwego Arcykapłana: dzieło zagładzenia śladów rewolucyi dobrodziejstwami pokoju i szczęścia, szafowanemi dłonią ojcowską.»

Ojciec święty odpowiedział:

«Jak w chwili wstrząśnień religijnych i politycznych Ciało Dyplomatyczne było dla Nas wieńcem pociechy, tak równie jest dla Nas wieńcem radości dziś, kiedy te wstrząśnienia w części się ukoiły. Słusznie przeto serce Nasze doznaje najmilszego uczucia w ponowieniu wam wynurzenia najgłębszej wdzięczności. Cieszymy się z obecnej zręczności oświadczenia jej wam, Mościpanowie, z największą serdecznością.

«Wspaniałomyślność, szlachetność, wytrwałość i bogobojność są cechami charakterystycznemi postępowania czterech Mocarstw, które w imieniu całego Katolicyzmu pośpieszyły dla stłumienia anarchii, dla powrócenia następnie Najwyższemu Kapłanowi, w jego swobodzie i niezależności, pełnego użycia wysokich Jego attrybucyj. Wracając do swojej stolicy, przybędzie On pod ochroną i wsparciem tych samych uczuć, które Mocarstwa objawiły, kiedy Mu do niej torowały drogę.

«Prawdą jest, że Bóg wynosi i błogosławi narody, w nagrodę za pełnione przez nie czyny Sprawiedliwości, i zapewna poblogosławi i wyniesie Monarchów i Rządy, przez was przedstawione, za udział w sprawie, która jest całkiem sprawą Boską. I ztąd to mamy słuszne powody nietylko tuszyć, ale mieć pewne przekonanie, że jak też Rządy popierały sprawę Boga, w sprawie Jego Namiestnika, tak równie będą gorliwie broniły własnej swej sprawy, udzielając Kościołowi tej opieki i pomocy, której on tak wielce potrzebuje, ażeby mógł wywrzeć wpływ skuteczny ku sprostowaniu zasad i utrzymaniu moralności, które w tej chwili są wprost zagrożone od tak licznych wrogów Boga i ludzi. Wynurzając wam te uczucia, błogosławimy zarazem z całego serca, w osobach waszych, tych Panujących i te Rządy, które macie zaszczyt przedstawiać, nie przestając modlić się za pokoj Świata i za tryumf Prawdy i Sprawiedliwości.»

— Nic nowego z Rzymu o przybyciu Papieża. P. Horace Vernet przybył do tutejszej stolicy i zajmie się z polecenia Rządu malowaniem wielkiego obrazu, przedstawującego oblężenie Rzymu przez francuzów.

NAJPÓŹNIEJSZE WIADOMOŚCI.

LONDYN, *19 Stycznia.* Gdy Komitet Wystawy płodów Przemysłu i Sztuki całego świata, mającej się odbyć w Londynie w roku 1851, uchwalił, iż wystawa ta będzie urządzona nie przez prywatne przedsięwzięcie, ale przez składkę narodową, pierwsze imiona, zapisane do tej składki, są, Królowej Wiktoryi, na summę 1000 i Xięcia Alberta na 500 funtów sterlingów.

— Nowa pożyczka Rossyjska jest tu przyjęta z wielką skwapliwością przez kapitalistów City, i pierwsze wpisy wynoszą już 2¼ procent wyżej nad pierwiastkową cenę obligacyj.

PARYŻ, *20 Stycznia.* Wczora w Izbie Prawodawczej nastąpiło pierwsze głosowanie na projekt prawa o instrukcyi publicznej; projekt otrzymał znaczną większość; Izba 455 przeciw 187 głosom nakazała przejście do rozpraw nad artykułami. Przypisują ten wypadek mowie P. Thiers i teraz znowu nie wątpią że projekt się utrzyma.

— Dziś w nocy zaczęła się odwilż, termometr wskazuje 8 stopni ciepła i śniegi nagle nikną.

— Dowiedziano się z pewnością, że PP. de Romieu, były Prefekt i P. Briffault, są głównymi redaktorami dziennika *le Napoléon.*

— Statek parowy, przybyły z Civita-Vecchia, przywiozł wiadomość, że pułki 20, 50 i 66 piechoty linijowej opuściły Państwo Papiezkie; pierwszy przewieziony został do Algeryi, drugi do Port-Vendres, a ostatni do Marsylii. Twierdzą, że za powrótem Papieża francuzi zajmą tylko Civita-Vecchia, a Rzym będzie zajęty przez hiszpanów i neapolitańczyków.

— P. de Montalivet, Wielki Mistrz honorowy zakonu Templaryuszów, który i po spaleniu na stosie Jakuba de Molay nie przestawał istnąć we Francyi, udał się do Włoch w celu uproszenia u Papieża uznania tego zakonu, który pragnie też utrzymywać straż honorową przy Osobie Ojca świętego. *(Journ. de S. P. Psz. Półn. R. I.)*

Позволяется печатать. 19 Января 1850 года. *Ценсоръ И. Срезневскій.*
W DRUKARNI WOJENNEJ.